

ROZPORZĄDZENIA URZĘDOWE

KURJI BISKUPIEJ ŁOMŻYŃSKIEJ

№ 10.

Łomża, dnia 1 października 1931 r.

Rocznik V.

T R E Ś Ć:

88. Dekret kongr. Soborowej w sprawie noszenia sutanny przez duchownych.	91. Katol. Szkoła Społeczna w Poznaniu.
89. Założenie Akcji Katolickiej w diec. Łomżyńskiej.	92. Skazanie M. W. Farona i zdjęcie z niego szat biskupich.
90. Kurs koinletyczny w Poznaniu.	93. Zmiany w duchowieństwie.

№ 88.

Dekret św. Kongregacji Koncyljum w sprawie noszenia sutanny przez duchownych:

Na zasadzie mądrych przepisów Kościoła zewnętrzna powaga i przyzwoitość szat osób duchownych, do służby Bożej powołanych, ma być oznaką wewnętrznej doskonałości tychże osób i ma wyróżniać je wśród świata. Szaty duchowne jakkolwiek w różnych czasach i miejscowościach różny miały krój i barwę, zawsze jednak zachowały i zachowują coś stanowi duchownemu szczególnego i właściwego, dlatego szatą kościelną się zowią i za taką są uważane.

Przepis w tej sprawie obowiązujący, zawiera się w kan. 136 § 1 Prawa Kan. i brzmi w ten sposób: „Wszyscy duchowni obowiązani są do noszenia należytej odzieży duchownej, stosownie do prawowitych zwyczajów miejscowych i przepisów Ordynariusza; mają mieć skromnie utrzymane włosy i mają nosić tonsurę, chybaaby powszechnie przyjęty zwyczaj na to nie pozwalał”.

Tymczasem dobrze wiadomo św. Kongregacji, że nie wszystkie osoby duchowne, w niektórych zwłaszcza krajach, stosują się do wspomnianego wyżej kanonu. Nie brak bowiem takich kapłanów, którzy, lekceważąc swą godność i szacunek stanowi należny, wbrew uprawnionym zwyczajom i przepisom Ordynariatu, nawet publicznie używają odzieży co do barwy i formy zupełnie świeckiej i nie no-

szą tonsury. Stąd wierni nie mają dla stanu duchownego należytego szacunku, samo zaś duchowieństwo naraża się na niebezpieczeństwo postępowania w sposób niewłaściwy i niezgodny ze swem powołaniem, a nawet naraża się na odstępstwo od stanu duchownego. Nie brak takich kapłanów, którzy ubrani po świecku, czynności święte w kościele sprawują, zasiadają w konfesjonale, Mszę św. odprawiają, udzielają Komunii św.

Celem usunięcia wszelkich w tej sprawie nadużyć, a zarazem utrwalenia i zabezpieczenia karności kościelnej, św. Kongregacja Koncyljum niniejszym dekretem rozkazuje, iżby wszyscy duchowni zawsze nosili publicznie oprócz tonsury, odpowiednią sutannę kapłańską, nawet podczas letnich wakacyj, mianowicie sutannę, którą prawowity zwyczaj i przepis Ordynariusza uznał za właściwą dla stanu kapłańskiego.

Nadto też sama św. Kongregacja surowo upomina kapłanów, ażeby święcie zachowali również przepis Kan. 811 § 1: „Kapłan zamierzający odprawiać Mszę św. ma być ubrany w szatę stosowną, aż do stóp sięgającą. Baczyć również należy, iżby kapłani podczas publicznego udzielania Sakramentów św. byli także ubrani w suknię duchowną; proboszczowie i rządcy kościołów w swych świątyniach mają nie dopuszczać do ołtarza kapłanów, chcących odprawić Mszę św., jeśliby stosownie do przepisu, zawartego w kan. 804 § 2, nie byli w szatę duchowną odziani, mianowicie w szatę, o której mowa w kan. 811 § 1”.

Ażeby zaś niniejszy dekret przez wszystkich, kogo to dotyczy ściśle był przestrzegany, też sama św. Kongregacja poleca tę sprawę szczególnej pilności i czujności Ordynariuszów, którzy, gdyby tego zaszła potrzeba, względem nieposłusznych niech zastosują kary wyszczególnione w kan. 136 § 3, 188 n. 7, 2379 Kod. Pr. Kan.

Bez względu na wszelkie inne przeciwne rozporządzenia.

Dano w Rzymie z Sekretarjatu tejże Kongregacji dnia 28 lipca 1931 r.

l. Bruno Sekretarz.

l. Kard. Serafini Prefekt.

№ 89.

Założenie Akcji Katolickiej w diecezji Łomżyńskiej.**S T A N I S Ł A W**

ze zmiłowania Bożego i św. Stolicy Apostolskiej łaski

BISKUP ŁOMŻYŃSKI

Dr. Fil.

**Duchowieństwu i Wiernym Diecezji
Pozdrowienie i Błogosławieństwo w Panu.****DROGIE MI DUCHOWIEŃSTWO.****UKOCHANI DIECEZJANIE.**

Pan Bóg, powołując człowieka i ludzkość do życia, stawil im jako cel ostateczny połączenie się ze swoim Stwórcą w Jego wiecznem królestwie szczęśliwości. Do osiągnięcia tego wysokiego celu ma człowiek zdążyć przez cały czas swojego przebywania na ziemi, przez zachowywanie wszelkiej woli swojego Stwórcy, przez umiłowanie gorące swego Stworzyciela i przez oddawanie Mu należnej czci.

Te obowiązki człowieka obejmujemy nazwą religijności, której człowiek ma pilnie przestrzegać przez wszystkie dni życia swojego i we wszystkim postępowaniu swoim.

Pan Jezus, Syn Boży i Zbawiciel naszych dusz, znając słabość człowieka i niebezpieczeństwa grożące mu od zepsutego świata dał nam Kościół św. jako stróża dusz, jako obrońcę naszej religijności i jako nauczyciela i kierownika duchowego, abyśmy się nie błakali wśród złości i przewrotności tego świata.

Atoli mimo opieki Bożej i troskliwości, jakiej ludzie doznają od Kościoła Chrystusowego, jakże wielu, podobnie do pierwszych ludzi w raju, nadstawia swe ucho więcej na podszepty złego, niż na głos prawdy Bożej. Jakże wielu zstępia uluda swobody, niekrępowanej przykazaniami Boga, jak wielu idzie za ponętami używania. „Jedzmy i pijmy, boć jutro pomrzemy”, tak trafnie charakteryzuje św. Paweł w I liście pasterskim do Koryntjan (15, 32) takich właśnie ludzi, co to żyją tylko od chwili do chwili, dla siebie i dla dogodzenia sobie.

Od pierwszego grzechu, popełnionego w raju, zło rozszerzyło się bardzo po świecie. Przechodzi ono w smutnej spuszczynie z po-

kolenia na pokolenie, lecz biada takiemu pokoleniu, które go nie zwalcza, nie powstrzymuje jego naporu i nie broni się przed jego zalewem. Każde pokolenie i to nie tylko jednostki, ale także społeczności całe mają ścisły i pełen odpowiedzialności przed Bogiem obowiązek, brania tylko od Boga wskazówek i prawideł swego życia a chronienia się przed wpływem zła, które usiłuje porwać człowieka w swoje odmęty upodlenia i wiecznej zatury.

Oto do czego zmierza nawoływanie Kościoła mianowicie: do szerzenia dobra między ludzkością i do zwalczania wszelkiego zła.

W myśl tej potrzeby wychodzi od Stolicy Piotrowej coraz to głośniejszy zew, aby ludzkość przypomniła sobie wielką swoją godność stworzeń — więcej, bo dzieci Bożych, aby z przeszłości swojej smutnej i z upadku, w jaki ją wtrąciło sprzeniewierzenie się swemu Bogu, czerpała doświadczenie, pouczenie i przestrozę, aby zrozumiała naprawdę i już na trwałe, że oderwana od Boga będzie jako ten liść urwany wichrem od drzewa i rzucony z kałuży w kałużę, aż zgnije w kałuży ostatejnej.

Zwłaszcza do synów i ludów, do Kościoła katolickiego należących, ma dotrzeć głos Namiestnika Chrystusowego, otrzeźwić ich, oczyścić ich umysły i serca z trujących wpływów niewiary i zepsucia, a zbliżyć ich znowu do światła łaski Bożej i chrześcijańskiej religijności.

Słyszeliście już, drodzy diecezjanie, o tak zwanej Akcji Katolickiej, której wprowadzenie w katolickie społeczeństwa Ojciec św. tak gorąco pragnie i która w Polsce już rozpoczęła swoje działanie. Cóż to jest ta Akcja katolicka? co ona oznacza i jakie są jej zadania? Niech nam na to sam Ojciec św. odpowie. Oto jego słowa: *„Akcja katolicka jest udziałem świeckich w apostołstwie hierarchicznym Kościoła katolickiego dla obrony zasad religijnych i moralnych oraz dla rozwoju zdrowej i pożytecznej akcji społecznej pod przewodnictwem hierarchji kościelnej, niezależnie i ponad wszystkie partie polityczne, celem odnowienia życia katolickiego w rodzinie i społeczeństwie”* (list Pap. Piusa XI z d. 30. 7. 1928 do Przewodniczącej Międzynarodowej Unji Kobiet Katol.).

Akcja katolicka przeto jest współpracą świeckich z Kościołem nad odnowieniem życia katol. w rodzinie i społeczeństwie, zagrożonego bardzo poważnie przez wywrotowe prądy, przez walkę bezbożników z religją i przez demoralizację szerzoną przez ludzi przewrotnych.

„Jeśli ludzie popadli w całe morze nieszczęść, pisał Papiież Pius XI w encyklice „Ubi arcano dei“ z d. 23. 12. 1922, stało się to dlatego, że odpadli od Boga i Jezusa Chrystusa. Bóg i Jezus Chrystus usunięty z prawodawstwa i życia państwowego; władzy nie wywodzi się już od Boga ale od ludzi — a jakie tego następstwa? Oto sam fundament władzy podkopany, skoro porzucona główna zasada, dla której jedni mają prawo rozkazywania a drudzy obowiązek słuchania. Osłabione są podstawy prawa, skoro się odrzuca najwyższe źródło prawa t. j. odwieczne prawo Boże, uznane nawet przez filozofów pogańskich jak Cynceron. Stąd cały ustrój społeczny zachwiany, wystawiony na walki stronnictw, dbających więcej o własny interes anizeli o dobro Ojczyzny.

Dalej usunięto Boga i Chrystusa Pana z życia rodzinnego, a związek małżeński postawiono na równi z innemi umowami świeckimi, ów związek małżeński, który Chrystus Pan uczynił „Sakra-mentem wielkim“ (Efez. V. 32) i zarazem odbiciem owego świętego i uświęcającego związku, łączącego Chrystusa Pana z Kościołem. To jest powodem, że wśród ludzi zanika zrozumienie, czem jest religja, że w życiu rodzinnem coraz mniej ładu i pokoju, że z każdym dniem słabnie wspólność i stałość pożycia...

Jako przyczyny obecnych nieszczęść przytaczamy w końcu — mówi Ojciec św. — i tę okoliczność, że z wychowania młodzieży usunięto Boga i Chrystusa Pana... A jak wychować młodzież bez Boga i bez przykazań, jak ją zaprawić do unikania złego a zamiłowania życia cnotliwego?”

Do walki z temi i innemi jeszcze niebezpieczeństwami dla religijności w społeczeństwach nawołuje Akcja katolicka wszystkich świeckich katolików dobrej woli i gorącego serca. Pragnie ona zasilić działalność kapłanów przez współpracę świeckich, których nazywa apostołami nowoczesnymi. Do tej współpracy powołani są przede wszystkim ci katolicy, którzy od Boga otrzymali szczególniejsze dary jak: wykształcenie, pomyślniejsze warunki życiowe, szerszy zakres działania, wyższe stanowisko społeczne. Tacy katolicy mają wskutek tych darów szczególniejszy obowiązek wejścia w szeregi Akcji katol.

I nasza diecezja nie jest wolna od niebezpieczeństw antyreligijnych. Nieprzyjaciele Chrystusowego Kościoła, jakimi są sekciarstwo, złe pisma, niedowiarkowie, usiłują osłabić wiarę w sercach diecezjan i odrywać ich od katol. Kościoła. Wpływy szkodliwe

katolickiemu wychowaniu dzieci i młodzieży poczynają się wciskać do sakolnictwa i do organizacji młodzieży. Łamanie przysięgi małżeńskiej i pożycia w związku nieprawym występują coraz butniej. Przeto i w naszej diecezji Akcja katol. jest bardzo potrzebna.

Powołuję ją więc do życia dla diecezji Łomżyńskiej, ufając, że przyczyni się do odnowienia ducha katol. we wszystkich kołach diecezji naszej. Niech Bóg Najwyższy za przyczyną Matki Najśw. pobłogosławi tej instytucji i wszystkim w niej działającym.

DEKRET.

W myśl kanonów 1489 — 1494 eryguję niniejszem Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej w Łomży jako kościelną osobę prawną przewidzianą kan. 100 i artykułem XVI konkordatu.

Zadaniem Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej jest kierowanie Akcją Katolicką w Diecezji Łomżyńskiej zgodnie z artykułami 11—14 Statutu Konstytucyjnego Akcji Katolickiej w Polsce. W swej wewnętrznej działalności rządzić się będzie Diecezjalny Instytut poniższym regulaminem:

Łomża, w dzień św. Mateusza Apost.
d. 21 września 1931.

† Stanisław
Biskup Łomżyński.

REGULAMIN DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ.

NA PODSTAWIE ART. 12 STATUTU KONSTYTUCYJNEGO.

§ 1. Naczelne kierownictwo oraz nadzór nad Diecezjalnym Instytutem Akcji Katolickiej i nad całą Akcją Katolicką w Diecezji wykonywa Biskup Ordynariusz.

§ 2. W myśl art. 13 Statutu Konstytucyjnego z ramienia Biskupa Ordynariusza czuwa Diecezjalny Asystent Kościelny nad tem, aby działalność Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej i całej Akcji Katolickiej w Diecezji była zgodna z zasadami Kościoła Katolickiego i z dyrektywami Biskupa Ordynariusza.

Diecezjalny Asystent Kościelny może brać udział we wszystkich zebraniach Diecezjalnego Instytutu i Rady Diecezjalnej Akcji Katolickiej i ma prawo wglądu do całej działalności Akcji Katolickiej w Diecezji.

Spory, wynikające z zawieszenia przezeń uchwał i zarządzeń władz diecezjalnych Akcji Katolickiej, rozstrzyga Biskup Ordynariusz.

§ 3. Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej jest instytucją kościelną o charakterze osoby prawnej, erygowaną przez Ordynariusza Diecezji dekretem z dnia 21 września 1931 w myśl kanonów 1489—1494 oraz artykułów XVI Konkordatu.

Działalność Instytutu Akcji Katolickiej obejmuje Diecezję Łomżyńską a siedzibą jego jest Łomża.

Rokiem sprawozdawczym i obrachunkowym jest rok kalendarzowy.

§ 3. Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej jest władzą kierowniczą i organizacyjną Akcji Katolickiej w Diecezji i jako taka wydaje zarządzenia obowiązujące całą Diecezjalną Akcją Katolicką.

§ 5. Poza zadaniami oznaczonymi art. 14 Statutu Konstytucyjnego należy do kompetencji Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej:

a) starać się o to, aby postanowienia władz naczelných Akcji Katolickiej były wykonane w Diecezji w sposób uzgodniony z jej Ordynariuszem;

b) ustalać jednolite zasady organizacji, postępowania i sposobów pracy w Parafjalnych Akcjach Katolickich;

c) uzgadniać prace organizacji, przyjętych do Akcji Katolickiej, usuwać zatargi pomiędzy nimi bronią ich samorządu w ramach ustaw przyjętych przez Episkopat i Biskupa Ordynariusza;

d) inicjować i przeprowadzać wspólne zewnętrzne czyny organizacji katolickich w Diecezji jak np. wspólne obchody, publiczne manifestacje katolickie, jednolita obrona moralności itd.

§ 6. W skład Diecezjalnego Instytutu Akcji Katol. wchodzi:

a) Prezes Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej i

b) Diecezjalny Sekretarz Akcji Katolickiej.

Obu mianuje Biskup Ordynariusz.

§ 7. Prezes Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej:

a) kieruje pracami Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej,

b) podpisuje ważniejsze zobowiązania, oświadczenia i listy Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej,

c) jest kierownikiem i przedstawicielem Akcji Kat. w Diecezji,

d) mianuje i odwołuje w porozumieniu z Diecezjalnym Sekretarzem personel biurowy Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej.

§ 8. Diecezjalny Sekretarz Akcji Katolickiej wykonywa zadania Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej w porozumieniu z Prezesem, przyjmuje korespondencję i wszelkie posyłki pocztowe, zawi-

duje majątkiem Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej i jest szefem biurowym całego personelu pomocniczego.

Bierze udział w posiedzeniach Rady Diecezjalnej Akcji Katolickiej z prawem głosu.

§ 9. Prezes i Diecezjalny Sekretarz pozostają w ustawicznej styczności z Biskupem Ordynariuszem, którego informują o postanowieniach Naczelnego Instytutu Akcji Katolickiej, o działalności Akcji Katolickiej w Diecezji i od którego odbierają dyrektywy i zgodę na swoje wnioski i projekty.

§ 10. Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej przedkłada z początkiem roku kalendarzowego Biskupowi Ordynariuszowi piśmienne sprawozdanie ze swych czynności, sprawozdanie finansowe za rok poprzedni i preliminarz na rok bieżący.

Odpis tych sprawozdań wysyła się równocześnie do Naczelnego Instytutu Akcji Katolickiej.

§ 11. Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej używa pieczęci z napisem „Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej w Łomży”.

Prawomocne zobowiązania i orzeczenia Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej noszą jego pieczęć oraz podpis Prezesa i Diecezjalnego Sekretarza.

§ 12. Diecezjalna Rada Akcji Katolickiej, złożona z członków przewidzianych w art. 15 Statutu Konstytucyjnego, jest organem doradczym i wnioskodawczym Diecezjalnego Instytutu Akcji Katol.

§ 13. Mandaty członków Rady Diecezjalnej są osobiste i trwają trzy lata.

Mandaty członków wybieranych przez Diecezjalne Związki Stowarzyszeń Katolickich wygasają przed upływem trzechlecia, jeżeli mandatarjusze przestają należeć do tychże Związków.

Zastępstwo jest niedopuszczalne.

§ 14. Posiedzeniom Diecezjalnej Rady Akcji Katolickiej, które odbywać się powinny przynajmniej raz na rok, przewodniczy Prezes Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej.

Zwołuje je tenże Prezes w porozumieniu z Biskupem Ordynariuszem piśmiennie lub przez ogłoszenie w organie Akcji Katolickiej albo w piśmie diecezjalnem.

Uchwały zapadają zwykłą większością głosów bez względu na liczbę obecnych członków Rady.

Protokół spisuje się natychmiast, a po przyjęciu go przez Radę podpisuje go Prezes i Diecezjalny Sekretarz.

§ 15. Na zebraniu Diecezjalnej Rady Akcji Katolickiej wo-

lanem pod koniec roku kalendarzowego Prezes powiadomi Radę o preliminarzu i o sprawozdaniach, o których mowa w § 10 i przedstawi swoje zamierzenia, dotyczące działalności i rozbudowy Akcji Katolickiej w następnym roku. Rada wypowie swoją opinię w tym względzie i sformułuje swoje wnioski, które się stają miarodajne dla Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej dopiero po zatwierdzeniu ich przez Biskupa Ordynariusza.

§ 16. Biskup Ordynariusz może rozwiązać Radę Diecezjalną Akcji Katolickiej przed upływem kadencji i zarządzić jej skompletowanie w oznaczonym terminie.

REGULAMIN PARAFJALNEJ AKCJI KATOLICKIEJ. NA PODSTAWIE ART. 19 STATUTU KONSTYTUCYJNEGO.

§ 1. Asystentem Kościelnym Parafjalnej Akcji Katolickiej jest Proboszcz a w wyjątkowych wypadkach inny kapłan przez Ordynariusza zamianowany.

Czuwa on nad tem, by działalność Akcji Katolickiej w parafji była zgodna z zasadami Kościoła i z zarządzeniami Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej. Może brać udział w wszystkich zebraniach parafjalnej Akcji Katolickiej i ma wgląd w całą jej pracę z prawem zawieszania uchwał i zarządzeń.

Spory wynikające z zawieszenia uchwał i zarządzeń przez Asystenta Kościelnego załatwia ostatecznie Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej.

§ 2. Zarząd parafjalny Akcji Katolickiej jest władzą kierowniczą i organizacyjną Akcji Katolickiej w parafji, przeto:

- a) kieruje Akcją Katolicką w parafji,
- b) spełnia zadania przewidziane w art. 18 Statutu Konstytucyjnego,
- c) ustala budżet Parafjalnej Akcji Katolickiej,
- d) urządza i kieruje w obrębie parafji wspólnymi obchodami i manifestacjami katolickimi.

§ 3. W skład Parafjalnego Zarządu Akcji Katolickiej wchodzi:

- a) Prezes zamianowany według art. 17 Statutu Konstytucyjnego,
- b) Prezesi tych organizacyj katolickich męskich i żeńskich, które przyjęte zostały do Akcji Katolickiej w myśl art. 14 a Statutu Konstytucyjnego;

Wyjątkowo i w ograniczonej liczbie może Zarząd Parafjalny Akcji Katolickiej na wniosek Asystenta Kościelnego przyjąć na członków Zarządu wybitnych katolików z parafji.

Zarząd wybiera ze swego grona Wiceprezesa i Sekretarza.

Członkowie Zarządu poza Prezesem pełnią swoje funkcje przez trzy lata.

§ 4. Prezes Parafjalnego Zarządu Akcji Katolickiej:

- a) kieruje pracami Zarządu,
- b) jest wykonawcą zarządzeń Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej i uchwał Parafjalnego Zarządu Akcji Katolickiej,
- c) jest przedstawicielem Akcji Katolickiej w parafji,
- d) podpisuje zobowiązania, oświadczenia i listy Zarządu.

Prezesa zastępuje w razie potrzeby Wiceprezes.

§ 5. Sekretarz Parafjalnego Zarządu Akcji Katolickiej w zależności od Prezesa:

- a) przyjmuje korespondencje i przesyłki pocztowe,
- b) zawiaduje majątkiem Akcji Katolickiej,
- c) wykonywa zleczone mu przez Prezesa zadania.

§ 6. Prezes i Sekretarz powinni być w ustawicznej styczności z Parafjalnym Asystentem Kościelnym, informować go o wszystkim i odbierać od niego wskazówki i plany ogólnej i szczególnej akcji.

§ 7. Posiedzenie Zarządu zwołuje Prezes w porozumieniu z Parafjalnym Asystentem Kościelnym w miarę potrzeby, a przynajmniej raz na miesiąc. Przewodniczy Prezes, a uchwały zapadają większością głosów obecnych.

§ 8. Z początkiem roku kalendarzowego przesyła Zarząd Diecezjalnemu Instytutowi Akcji Katolickiej piśmienne sprawozdanie ze swych czynności i sprawozdanie finansowe za rok ubiegły oraz preliminarz na rok nowy.

§ 9. Na większe występy i akcje publiczne o ogólnym charakterze i na sprawy dotyczące całej Diecezji powinien Zarząd uzyskać uprzednią zgodę Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej.

§ 10. Parafjalny Zarząd Akcji Katolickiej wybiera komisję rewizyjną, złożoną z trzech członków, która kontroluje czynności finansowe i roczne sprawozdanie rachunkowe Sekretarza Parafjalnej Akcji Katolickiej.

§ 11. Parafjalny Zarząd Akcji Katolickiej używa pieczęci z napisem „Akcja Katolicka w Parafji”

Prawomocne zobowiązania Parafjalnego Zarządu Akcji Katolickiej noszą pieczęć, i podpis Prezesa i Sekretarza.

§ 12. Nieporozumienia w łonie Parafjalnej Akcji Katolickiej załatwia Parafjalny Asystent Kościelny. Ważniejsze kwestje sporne, zwłaszcza gdy chodzi o zasadniczą interpretację stosunku organizacji katolickich do Parafjalnej Akcji Katolickiej, rozstrzyga ostatecznie Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej.

§ 13. Zarząd Parafjalny Akcji Katolickiej nie może się wtrącać do wewnętrznych spraw organizacji przyjętych do Akcji Katolickiej. Powinien natomiast wszelkimi sposobami popierać ich rozwój i działalność w tym celu, aby ożywione duchem apostołskim chlubnie spełniały swoje szczególne ustawowe zadania, a w duchu solidarności katolickiej gorliwie wypełniały zleczone im przez Zarząd Parafjalny Akcji Katolickiej czyny z zakresu wspólnej Akcji Katolickiej.

§ 14. Biskup Ordynariusz może rozwiązać Parafjalny Zarząd Akcji Katolickiej przed upływem kadencji i zarządzić ponowne jego skompletowanie w oznaczonym terminie.

* * *

W myśl Art. 13. Statutu Konstytucyjnego Akcji Katolickiej w Polsce mianuję Ks. Biskupa Sufragana Bernarda Dembka Asystentem Kościelnym Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej, p. Szymona Konarskiego, dyrektora Zjednoczonego Banku Ziemiańskiego w Łomży Prezesem, a Ks. wikariusza Wincentego Krajewskiego Sekretarzem Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej.

Łomża, w dzień św. Mateusza Apost.
d. 21 września 1931.

† Stanisław
Biskup Łomżyński.

№ 90

Kurs homiletyczny w Poznaniu.

Zarząd Związku Kapłanów „Unitas” w Poznaniu, donosi, że kurs homiletyczny w Poznaniu odbędzie się w dniach od 4—6 listopada b. r., a nie we wrześniu, jak pierwotnie podano.

№ 91.

Katol. Szkoła Społeczna w Poznaniu.

W związku z komunikatem zamieszczonym w numerze sierpniowym br. Rozp. Urzęd. Kurji № 80 Kurja podaje do wiadomości WW. Duchowieństwa, że trzeci i ostatni kurs kwalifikacyjny dla

wychowawczyń w kościelnych zakładach opiekuńczo-wychowawczych rozpoczyna się w dniu 5 listopada b. r. w Katol. Szkole Społecznej w Poznaniu.

Zwracamy więc na ten kurs uwagę katol. zakładów na terenie diecezji z tem, że jest to już ostatnia sposobność uzyskania kwalifikacyj, wymaganych przez władze państwowe dla wychowawczyń zakładowych.

№ 92.

Skazanie M. W. Farona i zdjęcie z niego szat biskupich.

Sąd w Radomiu na rozprawie publicznej skazał M. W. Farona za nieprawne używanie tytułu biskupa w korespondencji urzędowej na z. 150 — grzywny względnie 1 miesiąc aresztu. Jednocześnie dowiadujemy się, że z polecenia władz sądowych policja ponownie zdjęła z niego szaty biskupie.

№ 93.

Zmiany w duchowieństwie.

Mianowani:

1. Ks. S. Trzaska — proboszczem w Bronowie.
2. Ks. S. Skrodzki — „ w Łosewie.
3. Ks. Dr. J. Tyszka — wikarjuszem w Suwałkach.
4. Ks. J. Snarski — „ w Rzekuniu.
5. Ks. F. Guzewicz — „ w Bargłowie.
6. Ks. P. Gąsowski — „ w Jasienicy.
7. Ks. J. Płoński — „ w Teolinie.
8. Ks. A. Bargielski — „ w Puchałach.